

Sygn. akt: I Ns 369/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Monika Gądek-Tamborska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 r. w Kielcach na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego

z udziałem Komisarza Wyborczego w Kielcach I
w przedmiocie odwołania od postanowienia Komisarza Wyborczego o odrzuceniu sprawozdania finansowego

postanawia:

uznać odwołanie za niezasadne.

Podpisano i wydrukowano w Kielcach dnia 18 grudnia 2015 r.
Przewodniczący:

Uzasadnienie

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego

wniósł odwołanie od postanowienia Komisarza Wyborczego w Kielcach I w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych. W uzasadnieniu podnosił, iż zaskarżonym postanowieniem Komisarz Wyborczy odrzucił sprawozdanie finansowe przyjmując iż zawarta umowa użyczenia lokalu stanowi przyjęcie korzyści majątkowej w rozumieniu art.133 kodeksu wyborczego, a co za tym idzie niemożność przyjęcia sprawozdania finansowego. W przypadku sali konferencyjnej użyczenie było tylko i wyłącznie na wypadek gdyby konieczne było odbywanie spotkań komitetu. Ponieważ żadne spotkanie nie odbyło się umowa użyczenia była bezprzedmiotowa w tej kwestii. Komitet nie korzystał z tego lokalu i dlatego nie rozliczył kosztów używania lokalu.

Uczestnik Komisarz Wyborczy w Kielcach I nie zgodził się z argumentacją podnoszoną w dowołaniu, że nie doszło do przyjęcia korzyści majątkowej o charakterze niepieniężnym, gdyż korzystał nie korzystał z lokalu nieodpłatnie udostępnionego, a co za tym idzie nie mógł rozliczyć ewentualnych kosztów używania lokalu. Przyjęcie do używania lokalu, które nastąpiło na podstawie §2 i 3 umowy użyczenia lokalu powinno być wycenione a opłata z tego tytułu powinna zostać pokryta ze środków komitetu.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem Komisarz Wyborczy w Kielcach I na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) odrzucił łączne sprawozdanie finansowe o źródłach pozyskanych funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze Komitetu Wyborczego, uczestniczącego w wyborach samorządowych przeprowadzonych w dniach 16 listopada 2014 roku. W uzasadnieniu podniósł, iż analiza złożonego sprawozdania wykazała nieprawidłowości polegające na przyjęciu przez Komitet korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym w postaci nieodpłatnego udostępnienia lokalu na potrzeby komitetu wyborczego. Nieprawidłowości te stanowią naruszenie art. 132§ 5 Kodeksu wyborczego, skutkujące odrzuceniem sprawozdania na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. d tego aktu prawnego.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, iż Komitet Wyborczy przyjął korzyść majątkową w postaci nieodpłatnego udostępnienia mu Sali konferencyjnej, jak wynika z treści samej umowy użyczenia. Dla takiej oceny bez znaczenia pozostaje czy Komitet faktycznie wykorzystywał lokal, skoro został oddany do jego dyspozycji w wyborach samorządowych.

Zgodnie natomiast z art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego Komitetem wyborczym nie wolno przyjmować korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, z wyjątkiem nieodpłatnego rozpowszechniania plakatów i ulotek wyborczych przez osoby fizyczne oraz pomocy w pracach biurowych udzielanej przez osoby fizyczne.

W ocenie Sądu treść cytowanego powyżej przepisu nie pozostawia wątpliwości co do jego interpretacji. Użycie w przepisie kategorię sfornułowania „nie wolno” wskazuje na bezwzględnie obowiązujący charakter tego przepisu, wobec czego żadne okoliczności nie uzasadniają odstępstwa od regulacji w nim zawartej, poza wyjątkiem przewidzianym w samej treści przepisu. Innych odstępstw ustawa nie przewiduje.

Sąd podziela w tym zakresie stanowisko Komisarza Wyborczego. Dokonana przez Komisarza Wyborczego analiza sprawozdania finansowego

Komitetu ujawniła nieprawidłowości, które w świetle art. 144§ 1 pkt 3 lit. „d”
skutkować musiały odrzuceniem sprawozdania finansowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

1999.03.29
1999.03.29